

DIEP DUIKENDE ZEEKOET OP VIDEO
DEEP DIVING GUILLEMOT VIDEOED

In een artikel in *Auk* in 1985 werd de duikdiepte van vier soorten alkachtigen beschreven op grond van in netten verstrikte vogels (Piatt & Nettleship 1985. Diving depths of four alcids. *Auk* 102: 293-297). Zeekoet, Alk, Papegaaiduiker en Zwarte Zeekoeten bereikten kennelijk diepten van respectievelijk tenminste 180, 120, 60 en 50 meter. Deze waarden werden afgeleid van verstrikte vogels in netten die op een dergelijke diepte waren geplaatst, maar het bleef natuurlijk mogelijk dat de dieren in de netten terechtgekomen waren tijdens schieten of halen. Interessant was daarom de waarneming van een langszwemmende Alk in de Noordzee vanuit een duikklok op 140 meter diepte (Jury 1988. Deep-diving auk: Razorbill at 140 metres. NSBC Report for 1986: 54. North Sea Bird Club, Aberdeen). Kortgeleden werd een nieuwe waarneming gepubliceerd, nu van een langszwemmende Zeekoet, opnieuw in de Noordzee. Deze vogel werd geregistreerd door een videocamera op 100 meter diepte en leidde tot totale verwarring bij de 'camera-operator', die meende een pinguin te hebben gezien (The Times en The Independent 9 mei 1996). Net als eerder bij de waargenomen Alk kon worden vastgesteld "*It was swimming about like a fish, perfectly happily*" en de waarneming ondersteunt de suggestie dat deze alkachtigen op meer dan 100 meter diepte kunnen fourageren.

The Times and The Independent report on a Guillemot videoed at 300 feet depth. This video and an earlier record of a swimming Razorbill at 360 feet depth support earlier suggestions from entangled birds that auks may forage at great depth. □